

F O C N O U

PERIÓDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes

SUSCRIPCIÓ

Un trimestre . . . . . 1 pesseta

ANIVERSARI DE LA MORT DE
Doña Avelina Serratacó de Torras

 ocorreguda el 8 de Desembre de 1918
 HAVENT REBUT ELS AUXILIS ESPIRITUALS

—————(A. C. S.)—————

Els seus afligits espòs D. Francisco Torras i Villá, fills Joan, Lluís, Francisco i María Antonieta, mare i germana, mare política, germans polítics, nebots, oncles, cosins i demés parents, i les raons socials *Viuda de Joan Torras, Fernando Palau S. en C.*, de Granollers, i el Consell d'Administració de la *Electra Caldense*, de Caldas de Montbuy, en recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els supliquen que la tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que, per a l'etern descans de la seva ànima, se celebrarán a l'església parroquial de Sant Esteve de Granollers, el vinent dimecres, día 10 de l'actual a les deu del matí.

Granollers, Desembre de 1919.

Les misses després de l'Ofici i de seguida la dol perdó.

El dol es dona per despedit.

No es convida particularment.

Els Excms. i Il·lms. senyors Bisbes de Barcelona i Vich s'han dignat concedir indulgències en la forma de costum.

LES JUNTES DE DEFENSA I LA
CRISI DEL GABINET SÁNCHEZ TOCA

Una nova crisi ha vingut a perllongar la ja extensíssima serie de les claudicacions del Poder Públic Espanyol.

Arreu se sent un aire pestilencial de impotència dels directors del Estat. Un profundíssim trasbals social, degut a la revisió dels valors promoguda per la guerra, invadeix el món i al

repercutir fortament entre nosaltres, davant del greússim conflicte entre Capital i Treball, el Govern creuat de braços espera encara amb fé semítica en la eficàcia de la desacreditada fórmula *laissez faire laissez passer*.

Per als governants espanyols la corrent ideològica i realista de l'intervencionisme d'Estat, que cada jorn compta amb noves conquestes en tots els països, la actuació intensa del Estat, en els problemes vius del poble, es cosa que no existeix. Es considera com quelcom que sols els

altres son capaços de fer. Si en qualsevulla cantell, vol plagiar-se ço que's fa a l'extranger, es precisament en forma que resulta perjudicial en lloc de ventatjosa per a la transformació jurídica de la actual organització de la societat.

Ço succeix, perquè als directors del Estat Espanyol els manca una forta i profunda *Autoritat*. Es que l'història reiterada dels seus pecats, repetits a cada nova convocatòria del cos electoral, en el continuat exercici de les arts caciquils, en llur antagonisme amb la realitat present, produeix aquet desprestigi, aquet descredit, aquesta incapacitat. Veieu sino, quan ha existit un govern amb autoritat la indisciplina ha deixat d'existir i l'estatu quo no s'ha alterat.

**

La darrera crisi, es la crisi de la autoritat, casi podríem dir de la dignitat del poder públic. Com mantes voltes, certs elements han *exigit en un plaç apremiantíssim*, una resolució de la lliure competència del Govern, un acord que *sols aquet* podia pendrer o desestimar. Més de greu no es pas que s'hagi exigit un acord de Govern, sino que la opinió que en qualsevol país ben governat hauria actuat, de manera enèrgica, s'ha mantingut inalterable i en una actitud de indiferència pasmosa. La gent creu que en front l'espectacle dels apetits desenfrenats de les colles que'es disputen el Poder, davant de les indignes componendes i manetjos per a usdefruitar les regnes de la autoritat, l'actitut dels elemnets al·ludits es justificada i inevitable. Per aixó s'hi resigna com se resignaria davant d'un fet consumat, o d'una calamitat impossible d'aturar.

El Poder Públic deu revestir-se del prestigi i de la forsa moral necessaris per a l'exercici de la seva augusta funció. Si la autoritat i la competència no substitueixen al favoritisme, a la ineptia i a la consideració partidista, totes les indisciplines se fan justificables, i hem de tenir ben present que de aquestes indisciplines ne venen les grans revolucions.

LA FALLIDA DEL NOSTRE GOVERN MUNICIPAL

Es assumpte d'actualitat local l'afer dels metges amb l'Ajuntament.

Está clar que la manera d'apreciar-lo varia segons hom sigui de un o altre bándol, s'arriya pero, a posar en clar que tot es qüestió de pessetes, i potsar diríem millor, efectes del inmens desgavell que regna en el nostre Municipi.

El plet dels metges no es més que un episodi un poc mogut del film de la nostra administració Municipal. Reparis si no:

Fins a nosaltres arriba la veu de que la Superiora del Sant Hospital i Assil no pot atendre ni alimentar mitjanament als malalts i assilats a son càrrec.

Hom diu aixís mateix, que l'encarregat de la presó del partit, passa també setmanes d'angunia—la darrera n'es bona mostra—per a alimentar als reclosos d'aquell establiment.

Donem de passada una ullada general a tots els serveis municipals i treurem la impressió de viurer en una població mísera i deixada. Els carrers son intransitables, bruts i fangosos, el servei d'enllumenat, deficientíssim; el de vigilancia a l'altura del personatge *El bon policia*, d'En Rossinyol. I, totes les demés atencions públiques confiades a la Corporació Municipal, porten el segell *endémicament* granollerí de una administració inversemblable.

Havem de declarar que nosaltres, ja per la nostre posició política, ja per la nostra manera d'esser, no sentim ni practiquem la crítica sistemática en materia municipal, doncs mantes volter havem aplaudit mesures de l'actual situació que havem cregut encertades.

Avui, pero, es tan greu el desgavell regnant que judiquem un deure de parlar a l'opinió.

No hi ha dret a entonar les exel·lencies administratives com ho fan els nostres demòcrates (?)—uns demòcrates *sui generis*, que solsament discuteixen seriosament amb els homes que tenen vot—quan els fets, diuen el revés de ço que prediquen.

La nostra població, per la important situació civil que ocupa, te dret d'exigir a sos administradors més laboriositat i millors aptituts en l'exercici dels càrrecs llurs, per tal d'heure el lloc que li pertoca en el concert dels pobies de Catalunya.

Per avui creiem haver dit sufficient, si havem d'insistir, exposarem amb tota claretat els nostres punts de mira en política municipal.

LA ACTUACIO NACIONALISTA

FORCES DE CONJUNT

Fa pocs dies, en un acte d'afirmació nacionalista un dels nostres capdills, declarava categòricament el fracás d'aquella campanya solemnia i patriótica que, ara fa un any, feia vibrar tot Catalunya.

En parlar de les causes a que podria imputar-se, el capítol nacionalista digué de faicó clara, que malgrat els presentiments d'aquesta fallida, es cregué en el deure de sofrir-la, abans de que els catalans apareguessin desunits en la demanda de llurs reivindicacions.

Jo no sé fins a quin punt els catalans — i dic més, els nacionalistes — han meditat sobre la transcendència immensa d'aquestes paraules. Jo no sé pas si en l'examen de consciència que puguin fer els catalanistes podran tenir tots la sort de no ser acusats directa o indirectament d'haver sigut un factor de disgregació. Però jo sé encare molt menys, que es el que poden pensar els nacionalistes d'un mateix partit, sotmesos a un mateix directori, actuant sota una igual disciplina, si endevinen el sentit profundíssim d'aquells mots, si mesuren la valor de les persones i dels amors propis en comparació amb els estretíssims deures a que estan obligats per Catalunya.

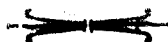
Fa ja temps que, incidentalment, vaig parlar jo de *personalisme*, de *política personalista*. Si vaig parlar-ne era per a combatre-la, i si aleshores estava arrelada en mí la creença del dany infinit que aquesta produeix a Catalunya, ara el meu pensament està més ratificat que mai, Aleshores la combatia en gent que no era nostra... qué deuria dir si hagués d'adresar les meves censures contra algun company de causa?

Avui, els catalans i nacionalistes no tenim dret d'actuar com a persones *individuals*. Es atrevit afirmar-ho, pero Catalunya ho exigeix. El jo deu desterrar-se, nostre *comunisme* es el més absolut de tots, es el comunisme en l'ideal, per l'ideal. Si pensessim sovint en la responsabilitat trascendental que contraiem com a patriotes, blasmaríem del que de nosaltres pugui dir-se, ens interessaria sols lo que diguessin de Catalunya.

I quant de Catalunya en diuen cada dia, quan des de la premsa més prepotent se fa campanya reiterada i constant, prenent desfer — ¡infel·ços! — l'empenta nacionalista, quan els traidors estan en nostra propia terra, una baralla, menys que una baralla, un recel entre nosaltres, es un atemptat contra la Patria, es un crim imperdonable contra Catalunya.

Devem actuar de conjunt, ben units, contra els nostres enemics. Jo per ma part, he dit lo que creia — ja fa força temps — esser mon deure. Deu fassi que m'escoltin els qui jo vull i que quiscun compleixi el seu.

JOSEP M.ª CASABÓ.

VOLANDERES

Lletania del Campanar

III.

MONSTRE DE SET BOQUES

La furia inconoclasta de les revolucions, ha sigut impotent per abatre els seus murs ciclòpis, tot el més, li haurá produït unes lleus ferides que ostentará perennalment en son pit com a testimoniatge del seu tremp i de la seva fortalesa invencible.

L'enemic insensat i pigmeu que ha volgut en-derrocar-lo, no ha fet més que condecorar-lo,

El temps, aquest gran destructor, aquest vell gegant de dura i inexorable petxada, amb les seves persistents escomeses, ha remarcat les arrugues venerables de la seva fesomia augmentant-li considerablement la bellesa, i es que «l'ancianitat en els monuments, es l'edat de la seva formosor».

El campanar de parets invulnerables i ombri-voles, de faç aixuta i amb les seves boques formidables sempre obertes i desdentegades, té una bellesa suprema, quan amb serena majestat presideix l'espectacle de l'esgarrifosa tempesta i la claror del llampec il·lumina la seva silueta monstruosa i magnífica.

NYAPAS.

(Fracment de un grup de VOLANDERES enllestides per a publicar-se amb aquest epigraf).

NOTICIARI

Pera solemnitzar la festa de la Patrona de l'armá d'Infanteria, el Batalló de d'Estella, ha organitzat per a demá festivitat de la Puríssima diferents actes, entre altres, una missa de campanya a les onze del matí a la plassa gran i una funció teatral a la nit, al Cassino.

En una reunió tinguda el passat dijous entre patrons i obrers del ram textíl, es prengué un acord d'augmentar els sous en un 27 per 100 sobre dels avui existents.

Ha estat molt ben rebuda tal millora.

Segueix en peu el conflicte social. El locaut que aquesta setmana s'ha limitat a les indústries

metal·lúrgiques, elaboració de cartró i papers, ram de fusta, transports, pedra artificial, tintoreria i algun altre, es diu que desde demà s'estendrà al gènere de punt i filats.

Si fins avui a Granollers no havem tocat directament els efectes de l'atur, es quasi segur, que desde ara el sentirem com a les demés poblacions industrials de Catalunya, doncs ténim referències, que s'han rebut de la Federació Patronal de Barcelona les ordres oportunes, per a que el locaut sigui general.

Deu ilumini a tots.

S'ha prorrogat fins al 31 del corrent el plasso per a que els minyons d'aquest any, puguin acudir al rebaix de servei en files.

Ahir a la tarde, a l'hora de reprendre el treball, la fàbrica de tubos aïslants *Bergmann*, del Sr. Pifol, els obrers es trovaren amb les portes barrades i amb un avís en el que's feia públic el traspàs de la casa a la «Société Industriale de Materiel et d'Appareillage de Paris»,

per quin motiu, la direcció acomiedava als seus treballadors i els anunciava que a l'hora ordinària de pago, se'ls abonaria aquesta setmana i la entrant.

No hi ha que dir que s'han fet tota mena de comentaris.

Dijous a la nit, amb motiu d'incendiarse una fàbrica de materials de suro de Sant Celoni, va traslladar-se a aquella població el Batlle d'aquesta, amb els capdills bombers Srs. Baró i Lonch, quins contribuïren molt eficazment en la localització del foc, siguent molt elogiada la tasca realitzada per els nostres bombers, ja que efectuaren treballs arriscadíssims.

Les perdues ascendeixen a 65000 ptas., estant assegurat, edifici i material.

Desde primers de mes, han quedat instalades al carrer de Barcelona, les oficines de l'Administració de Correus.

IMP. CUCURELLA, CORRÓ, 9 : TELÉFONO 128 : GRANOLLERS

FERRAN PALAU, S. en C. BANQUIERS

Cupons : Valors : Ordres de Borsa
i tota classe d'operacions bancàries
Carrer J. A. Clavé, 34 GRANOLLERS

Lluís Serra Guardia BANQUER

ARRENDAMENT D'AIGUES
RICOMA, 79 i 81 GRANOLLERS

SABO

BARANGÉ

Granollers - Girona - Sabadell